29/06/2021

Η Εξόδιος του Γέροντος Ιωακείμ και ο συγκινητικός αποχαιρετισμός

/ Αγιορείτικα

Τελέστηκε η εξόδιος ακολουθία και ο ενταφιασμός του Δικαίου γέροντα Ιωακείμ Καραχρήστου της Σκήτης του Προφήτη Ηλίου στο Άγιο Όρος, που έφυγε για την αιώνια ζωή χθες, Δευτέρα 28 Ιουνίου 2021. Δείτε φωτογραφικό υλικό εκ της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος, όπου ανήκει η Σκήτη.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Τα πνευματικά παιδιά από την αδελφότητα της Ιεράς Σκήτης

του Προφήτου Ηλίου τον αποχαιρέτησαν με τα παρακάτω λόγια:

ΜΝΗΜΗ ΔΙΚΑΙΟΥ

Μακαριστέ Γέροντα μας,
Θαυμάζουμε σε σένα τρία από τα πολλά χαρίσματα σου.

Την παρρησία σου, την πειθαρχία σου, την καρτέρια σου. Έχοντας παρρησία ενώπιον του Θεού, μπορούσες και ήλεγχες τα στραβά των ανθρώπων ατοπήματα και αγνοήματα. Δεν λογάριαζες σε πρόσωπο ανθρώπου είτε σε υψηλή είτε σε χαμηλή θέση βρισκόταν. Υπήρξες διαπρύσιος κήρυκας και έτριξε ο άμβωνας όπου διακόνησες και ιεράτευσες. Θεραπεία ψυχών ήταν ο σοφός λόγος σου στο εξομολογητήριο, όπου η ευχή σου έκανε θαύματα, απλή εκείνη, μεγάλα και μικρά τα δεύτερα!

Όλα αυτά τα κατόρθωσες χάρις στην σιδερένια αυτοπειθαρχία σου. Ποτέ δεν επέβαλες κάποιο κανόνα σε μοναχό ή λαϊκό, προτού τον εφαρμόσεις με αυστηρότητα πρώτα στον εαυτό σου. Για όλους ήσουν επιεικής, συνδύαζες την αγάπη με την δικαιοσύνη με Χριστομίμητο τρόπο και οι έπαινοι σου ήταν συγκρατημένοι, για να μη παραθρασέψει ο λογισμός των ενάρετων. Ο στεντόρειος ήχος της φωνής σου ακουγόταν από τους αμύητους σαν μυδραλιοβόλο, όμως αυτοί που ήξεραν εύρισκαν παραμυθία και αγάπη ανυπόκριτη στα λεγόμενα σου.

Μεγάλη και αξιοθαύμαστη ήταν και η καρτερία σου. Χάρις σ’ αυτήν υπέμεινες πειρασμούς, θλίψεις, συκοφαντίες, ανθρώπινα πάθη από τα οποία πάσχουν κατά κανόνα οι αστήριχτοι και οι πλανεμένοι. Για εμάς η καρτερία σου ήταν στήριγμα στο μοναχικό μας βίο, όπου σαν σε αγαθό πατέρα προστρέχαμε και εσύ μας σκέπαζες. 34 χρόνια έφεξες στην ζωή μας, βάσταξες τον καύσωνα της ημέρας και τον παγετό της νύχτας, μας χάρισες την φρεσκάδα του αετίσιου πετάγματος σου πάντοτε κρατούσες το κάτω μέρος της σκάλας στο μοναστήρι, για να μη γυρίσει και πέσουμε. Μας κοιτούσες στα μάτια, αν ήμασταν λυπημένοι σήκωνες από πάνω μας τη θλίψη. Αν ήμασταν χαρούμενοι, μας σκέπαζες να μην χάσουμε την χαρά. Πάντοτε έλεγες και δεχόσουν λίγα λόγια και καλά, γιατί σ’ ένα σοφό άνδρα δεν ταιριάζει η αδολεσχία μήτε η πολυλογία.

Σε αποχαιρετούμε σήμερα στην ουράνια πατρίδα μας
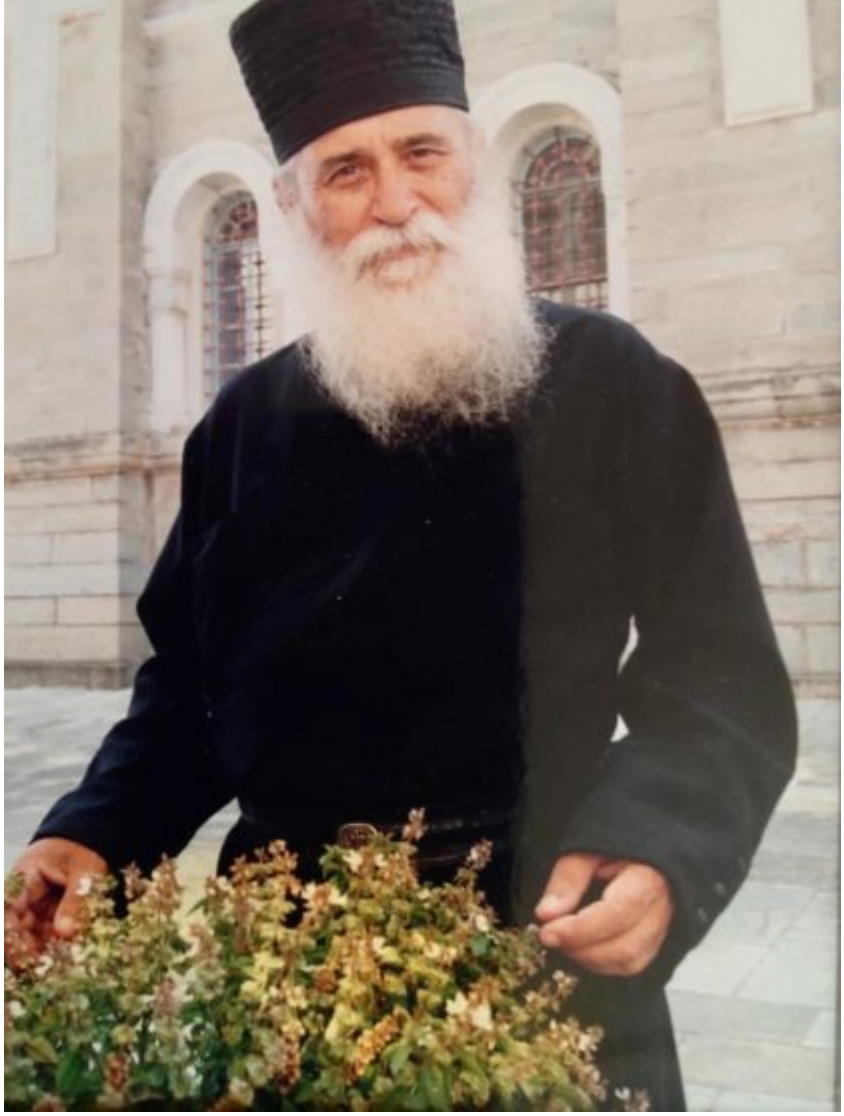
Αιώνια σου η μνήμη!